GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 92.

W NIEDZIELĘ DNIA 17. LISTOPADA 1799.

Z Wiednia d. 9. Listopada.

We czwartek d. 7 t. m. odprawiły się w kościele Augustyanow roczne exekwiie za poległych w polu żołnierzy, na których Cesarz Jmć z Arcy Xiążętami, wielu jenerałami, officyerami sztabu i niższemi tuteyszego garnizonu znaydował się obecny.

Baron Mesko de Szeplak i Enyie ke ofiarował J. C. K Mći naypokornieу z chwalebnego patryotysmu swe srebrne naczenia w wartości 1915 ryń. i 58 kr. na dobrowolną woienną składkę. J. C. K. M. Raczył ten patryotyczny dar mile przyiąć, i iemu nayłaskawsze swoie ukontentowanie oświadczyć kazał.

J. C. K. M. Raczył administratora Tabaki i stępu w Czechach, Daniela Francisżka Zueber, przez nayłaskawszy wzgląd na iego pięćdziesiąt letnie wysługi, na pensyi zas użoney postawić, i na znak naywyższego swego ukontentowania medalem złotem, z takimże łancuszkiem udarować.

Podług urzędowego doniesienia, zostały dwa gatunki fałszywey monety pod Cesarskim stęplem, to iest cwierć talarki Niderlandzkie i 20 kr. przez Francuzkich ieńcow przechodzących przez Udine w cyrkulacyą wprowadzone. Oba te gatunki, podług oświadczenia głownego menniczego urzędu, są z cyny, a zatym żadney wewnętrzney wartości nie maia, i z samego nawet widoku łatwo mogą bydź rozeznane od prawdziwey pod tym stęplem monety. Gdy fałszywa moneta daley w kray wprowadzoną bydź może, ostrzega się przeto publikum żeby się miała wzgląd mieć na baczności, dla uniknienia wynikaiącey z tąd szkody. W Wiedniu d. 29 Października 1799.

Nieprzyiaciel nauczony iak widać przez kilkokrotne w tey kampanii doswiadczenie, że nic z rownemi siłami przeciw męztwu i waleczności woysk Cesarskich i Rossyyskich zdołać nie potrafi, umyślił przeto dla odniesienia nieiakich korzyści postawić się w stanie przemocy.

Z wszystkich wiadomo gazet, iż nieprzyiaciel częścią dla powetowania wielu poniesionych klęsk, częścią też dla pokazania się na końcu tey kampanii z większemi siłami, nakazał 200,000 przymuszonego rekruta, który wprawdzie po większey części, podług zapewnienia tychże gazet, na samem tylko nakazie Francuzkiego dyrektoryatu się zakończył. Genueńskie i Szwaycarskie gory podały mu korzystne stanowiska, w których mogł oczekiwać wybranych wewnątrz kraiu zawsze iednak znacznych posiłkow; za pomocą więc tych sposobow udało mu się ostatnią razą z większą bez porownania daleko siłą wyprzyć Rossyyską armią i korpus Cesarskie, zostaiące teraz pod dowodztwem F. M. L. Pętrasch, z ich w Szwaycaryi stanowisk.

Takichże samych sposobow użył nieprzyiaciel, podług doniesienia jenerała iazdy Melas pod d. 26 p.m. przeciw stoiącemu przy Bosco Cesarskiemu F. M. L. Karaiczay, postępuiąc w sile 12,000 ludzi dwiema kolumnami, z których każda przenosiła liczbę woysk wspomnionego F. M. L. Karaiczay, przez Pasturano i Capriata, a trzecią ieszcze kolumnę wysłał przez Pozzolo Formigaro. Pomimo iednak tey nierowney w liczbie siły, biły się nasze waleczne woyska z podziwienia godną odwagą, odparły kilka razy liczniey szego nieprzyiaciela, zabrały przeszło 800 ieńcow, między któremi znayduie się i jenerał, wiele wyższych i niższych officyerow i zdobyły 1 chorągiew. W zabitych i ranionych poniosł nieprzyiaciel nie małą stratę, która podobnież z naszey strony przy tak nie rowney walce nie mała bydź musi. Nakoniec przewiduiąc F. M. L. Karaiczay że nieprzyiaciel będzie korzystał z większey swey siły i przez powtorzone attaki starał się nasze osłabić, umyślił zatym przeprawić się za Bormido i obrać sobie za tą rzeką korzystne położenie. Jenerał iazdy Melas posłał w tym samym czasie kilka batalionow piechoty i cokolwiek iazdy na zmocnienie iego korpusu, oraz przeznaczył F. Z. M. Kray na obięcie kommendy nad zmocnionym tym korpusem, i przedsiębrania stosownych do okoliczności środkow, dla wstrzymania nieprzyiaciela od dalszego wtargnienia.

W stoiącey na przeciw jenerała iazdy Melas głowney nieprzyiaciela sile, postrzeżono w tym samym czasie rożne poruszenia przeciw Vigo i Lezegno, przez co ważna dla naszego stanowiska twierdza Mondowi od strony gor opasaną została. Dywizyyny nieprzyiacielski jenerał Lemoin rozumiał, iż ustraszy kommendanta tego mieysca, pułkownika Bripen, od Deutzmeistra regimentu, posławszy mu na piśmie wezwanie, lecz odebrał od niego odpowiedź iakiey się od Cesarskiego kommendanta powinien był spodziewać. Dla oswobodzenia iak nayprędzey tego mieysca, wysłał jenerał Melas jenerała hrabiego Auersperg w 6 batalionow i 2 szwadrony iazdy, z zleceniem zayścia nieprzyiacielskiey linii przy Vigo i Lezegno z tyłu, w czasie gdy pułkownik Bripen odebrał rozkaz uczynić wycieczkę w 4 batalliony. Przedsięwzięcie to udało się przedziwnie, nieprzyiaciel był przymuszony cofnąć się ze wszystkich stron spieszno i odstąpić swego widoku na Mondowi. Dalsze szczeguły o tym działaniu ieszcze nie nadeszły.

Mieszkańcy Niemiec (piszą z wyższey Szwabii pod d. 22 października) przekonywaią się coraz barźiey, przez cierpienia swych współziomków, o potrzebie bronienia siebie samych. W Brysgowii urządzono iuż w tym sposobie powstanie, iż na pierwszy znak stanie 30,000 ludzi do marszu gotowych.

Francuzi uczynili znowu w okolicach Ehrenbreitszteio dla tey twierdzy znaczne rekwizycye, których wartość w pieniądzach do 21,8 5 ryn. wynosi. Nałożyli między innym 4 o sążni lin, 6314 sztuk drzewa do tamy, 300 cetnarow kamiennych węgli, 2 0 łokci rafsy, 6 cetnarow stali, 1000 funtow mydła, 400 funt. oliwy, 200 funt. oleiu, 300 ryz papieru na ładunki do armat, tyleż na ładunki do fuzyy, 1500 funtow świc łoiowych, 6 funtow woskowych, 20 funt. laku, 50 paczek pior, 700 beczek wapna, 30 cetnarow ołowiu, 200 wiaderek do ognia, 426 sążni drzewa. — W Rheingau wyproźnili wszystkie piwnice z wina, przeszło millien ryn. wartaiące i resztę za Ren wywieźli.

D. 11. Listopada.

Do Nru. 90 tuteyszey Gazety wszedł dziś 51 następuiący nadzwyczayny dodatek:

" Oznaymiło się iuż iakie nieprzyiaciel usiłowania z głowną swoią w gorach siłą przy Cuneo czynił, dla zdobycia ważney twierdzy Mondowi, i iak ten iego zamiar odwrocony został.

W tym samym czasie ściągał nieprzyiaciel do siebie z doliny Suza znaczne posiłki, i większą część woysk swoich na lewem brzegu Stury zgromadził, chcąc napastować z lewego boku stoiącą przy Montenara Cesarską armią, jenerał iazdy Melas uznał przeto za rzecz konieczną attakować go w tym grożącym stanowisku pomimo nawet korzyści iego położenia mieyscowego. — Czas attaku był na d. 31. rowno z świtem postanowiony, a przeznaczone do attaku woyska na dwie kolomny podzielone, z których pierwszą F. M. L. Ott, drugą F. M. L. Elsnitz dowodził. Obie kolomny przeprawiły się w iednym czasie przez Sturę na rozbitych mostach, kolomna F. M. L. Elsnitz przy Castelleto, a F. M. L. Ott przy Montenara. Jenerał maior Sommariva odebrał zlecenie postąpienia z trzecią kolomną drogą od Fossano naprzod i uważania nayprzyiaznieyszego momentu do uderzenia na nieprzyiaciela z przodu. — Nieprzyiaciel, dla zabronienia nam przeprawy przez Sturę, osadził korzystny do obrony wysoki brzeg znaczną liczbą piechoty i artyleryi; zdawało się, iż chce tego korzystnego położenia odważnie bronić i rowinięcia się naszych kolomn przeciw niemu niedopuścić. Tymczasem dwie pierwsze nasze kolomny przeprawiwszy się szczęśliwie o godzinie 7 z rana za rzekę, postąpiły przeciw nieprzyiacielowi, i gdy przez dobrze kierowany z naszych armat ogień nieprzyiacielska artylerya przymuszona była uciszyć się, attakowała piechota nader dobrze broniony muszkietowym ogniem wzgorek tak żywo i natarczywie, że wkrótce nieprzyiaciel był przymuszony opuścić go. Jazda korzystała z tego pomyślnego momentu, uderzyła na nieprzyiacielską piechotę z nader wielką żywością. Jak szybko był od wszystkich trzech kolomn przypuszczony attak, tak rownie szybki i zwycięzki był skutek w wszystkich mieyscach. Kolomna F. M. L. Elsnitz ścigała nieprzyiaciela do Ronchi z ouparką

go aż pod same armaty twierdzy Cuneo. F. M. L. Ott natarł tak żywo na niego, że aż do Busca, nie mogąc się nigdzie oprzyć, uciekał. Z rowną szypkością postąpił je nerał Sommariva z swem woyskiem aż do Valdigi i Vodignasco nad Maira. Tylko nadzwyczayna szypkość z iaką nieprzyiaciel uciekał, potrafiła go od zupełnego pobicia uratować. Zostawił w zabitych i ranionych przeszło 1000 ludzi na placu, wzięliśmy 800 ieńcow i 4 armaty zdobyliśmy.

Jenerał iazdy Melas pisze, iż nie może dosyć wychwalić okazaney na nowo w tym razie roztropności i waleczności wszystkich jenerałow, officyerow sztabu i niższych, rownie iak całego woyska; nadewszystko widzi się bydź obowiązanym oddadź sprawiedliwość F. M. L. Ott, Xięciu Lichtenstein, Elsnitz i jenerałowi Sommariva, za dane na nowo w tym dniu dowody ich dawney chwały. Zamawia sobie na dalszy czas sposobność obszernieyszego doniesienia i wymienienia tych wszystkich, którzy się szczególniey w tym dniu dystengwowali.

W dniu bitwy stała armia nad rzeką Grana w gotowości; nazaiutrz umyślił jenerał iazdy Melas obrać sobie stanowisko, któreby go czyniło panem obu brzegow Stura i był w stanie oddzielnym korpusem, które maią do zwalczenia nieprzyiacielskie oddziały, posłać w każdym razie prędkie i skuteczne posiłki, iak iuż w dniu bitwy uczynił, posyłaiąc F. M. L. Keim 6 batalionow Lattermana i 4 szwadrony Erdödy husarow w posiłku, przeciw mocnemu nieprzyiacielskiemu oddziałowi postępuiącemu z doliny Suza.

Z Liworna d. 29. Października.

Powieziono ztąd wiele żywności i woyskowych potrzeb dla Cesarskiey armii do nadbrzeża Spezzia. Z resztą żadne kupieckie statki nie mogą byź ztąd do Genueńskiego kraiu wysyłane. — W Rzymie znaleziono ieszcze 16 Francuzkich magazynow, napełnionych mąką, ryżem, &c. Urządzaią tam teraz millicyą mieyską. Xiąże D. Diego Naselli został od Krola Neapolitańskiego jeneralnym kommendantem w kraiu kościelnym mianowany. Wydał on do Rzymian odezwę, wktórey mowi, iż chce zupełnie oczyścić kray kościelny z zarazy pustoszącey demokracyi, napomina Rzymianow, którzy w nowym Papieżu wkrótce swego monarchę mieć będą, do spokoyności, porządku, &c.

Z Paryża d. 25 Października.

Rząd Francuzki przyiął bardzo źle wydanie przez magistrat Hamburski uwięzionego tam Napper Tandy i innych Irlandczykow i wydał następuiący wyrok: 1) Wydanie Napper Tandy i innych uwięzionych Irlandczykow przez magistrat Hamburski, będzie przez ministrow rzeczypospolitey wszystkim sprzymierzonym i neutralnym mocarstwom doniesione; 2) Konsul i agentowie dyplomatyczni przy magistracie Hamburskim, maią natychmiast to miasto i grunt iego opuścić; 3) Każdy agent Hamburskiego rządu we Francyi, ma opuścić mieysce swego przebywania w 24 godzin, a ziemię rzeczypospolitey w 8 dniach; 4) Na statki Hamburskie w portach rzeczypospolitey będzie włożone powszechne embargo.

Utrzymuią, iż dyrektoryat nie wiedział wcale o wyieździe Buonapartego z

Egiptu, gdyż na kilka dni przed iego przybyciem posłał mu list pochwalny względem iego zwycięztwa przy Abukir. Przywiozł on z sobą drukowaną w Egipcie gazetę, w którey wyczytuiemy następuiącą Anekdotę: W bitwie morskiey przy Abukir strzelali Anglicy 36 godzin do okrętu Tonnant. Kapitan iego, Dupetit Thouars, utracił iedno ramię i obie nogi. Żądał aby mu podano lulkę. Ciągnął ią kilka minut, potym umarł wołaiąc: Maytkowie nie poddaycie nigdy okrętu Tonnant Anglikom.

Niektóre wiadome osoby w Paryżu chcą wiedzieć, że Buonaparte nie zostawił Francuzkiey armii w owey spokoyności, iak on mowi, ale owszem w naywiększym nieukontentowaniu, i że dla uniknienia rozruchu wyiechał zawczasu, nie powierza iąc swego zamiaru tylko iednemu Berthier.

Gdy się czas do wyiazdu zbliżał posłał do tych wszystkich osob, które miał z sobą wziąść, zapieczętowane bilety, żeby ie w pewnym dniu i o pewney godzinie nad brzegiem morza otwarli. Dzień 5 fructidora (22 sierpnia) był tym dniem oznaczonym. Wszyscy ci, ktorzy takowe bilety odebrali, udali się na mieysce wyznaczone, otwarli bilety i znaleźli w nich rozkaz zaambarkowania się. Nie stracili ani momentu, zostawili swoie rzeczy w kwaterze, a konie na brzegu. Na okrętach były imiona wszystkich czytane; dwie osoby znaleziono obce i zaraz ie na ląd wysadzono. Kotwice zostały podniesione, okręty poszły pod żagle, lecz przeciwne wiatry nie pozwoliły im aż d. 7 fructidor wyyść z Abukir. Buonaparte zostawił wyieżdzaiąc zapieczętowany pakiet do jenerała Klebera, który dopiero w 24 godzin po iego wyieździe miał bydź otworzony. W pakiecie tym znaydowało się mianowanie go kommenderuiącym jenerałem w całym Egipcie, a jenerałowi Defsaix miał oddadź kommendę w wyższym Egipcie.

Osoby przybyłe z Buonapartem są następuiące: Jenerał Berthier, szef głownego sztabu, dywizyyni jenerałowie Lasnes i Murat, jenerał brygady Marmont, jenerał artyleryi Andreosi, szef brygady Bessiere, kommendant iego przewodnikow, 3 uczeni Bertholet, Monge i Arnaud, znaczna liczba officyerow, wiele Mamelukow, kilku Arabow i iego przewodnicy. Po wypłynieniu z Abukir nie widzieli ci wydrownicy tylko iednę Angielską fregatę na morzu; przybyli d. 9 Vend. (1 października) szczęśliwie do Ajacio w Korsyce. Przeciwne wiatry zatrzymały ich tam do d. 7 października. Buonaparte nie tracił tam daremnie czasu, znalazł tę wyspę, w którey się rodził, podzieloną w mniemaniu, starał się nakłonić wszystkie partye do obrony powszechney sprawy. D. 8 paźd. przybył do St. Rapheau, o godzinie 2 po południu udał się z swoiemi przewodnikami i świtą do Frejus, gdzie z wielkim zapałem był przyięty. — D. 9 udał się Buonaparte z jenerałem Berthier i 3 uczonemi z Frejus do Paryża. Jenerał Lasnes, który na dwoch szczudłach chodzi, i jenerał Murat, który ma kark przestrzelony popłynęli d. 10 z wszystkiemi bagażami do Tulonu, zkąd udali się do Paryża.

D. 12 niedaleko Aix została bryka z bagażami Buonapartego i iego świty od 22 zbroynych rabusiow napadniona i ze wszystkiego złupiona. Dwoch żołnierzy prowa-

dzących ią zostali rozbroieni. Znaydowało się na niey 8200 fr. gotowych pieniędzy, 4 kasserole, 4 tuziny talerzy, 48 nakryciow stołowych &c. wszystko srebrne; piękna Turecka broń, kosztowne pierścienie, materye &c. Wiele innych rzadkich rzeczy i ważne papiery miały się takżera busiom dostać w ręce. Druga bryka z rzeczami iego świty, została podobnież złupiona, na ktorey się 8000 fr. gotowych pieniędzy, wiele srebrnych naczeń, kamieni drogich &c. znaydowało.

Ogułem zdaie się iak gdyby bezpieczeństwo zniknęło we Francyi. Z Laval donoszą: "Wszyscy iesteśmy napełnieni trwogi; więcey 20,000 rabusiow plondruią i przechodzą cały ten departament. Dowodzcy ich podzielili się na kantony: Lebrune dowodzi w kantonie L. ssai, Emerville Beauregarde w kantonie Chateau Gautier, St. Robert w kantonie Ernon &c. Jeżeli republikanckie woyska spieszno nie nadeydą, to zginęliśmy."

Buonaparte i Moreau zeszli się pierwszy raz przed kilku dniami u prezydenta dyrektoryatu Gohier. "Jenerale (rzekł Buonaparte do Moreau,) miałem kilku twoich officyerow przy sobie, przedziwni są z nich męże!" Od tey rozmowy mowi Buonaparte wiele o Moreau, o iego patryotysmie, o iego roztropności, &c. Jakobini usiłuią ich porożnić, lecz oba bardzo się szacuią.

D. 22 znaydował się Buonaparte na teatrze Włoskim, czyli teatrze komiczney opery. Obrał sobie ostatnią w kącie lożę, chcąc się ukryć; lecz niektore osoby po znawszy go uwiadomiły drugie, w krotce zabrzmiała sala głosem: Niech żyie Buonaparte! Widząc on się być odkrytem opuścił po pierwszym akcie teatr.

D. 23 oddawał Buonaparte dyrektorom Sieyes i Roger Ducos prywatne wizyty. Potym znaydował się na posiedzeniu narodowego instytutu, ktorego iest członkiem. Przywiozł z sobą młodego Beauharnois, syna swey żony z pierwszego małżeństwa, z Egiptu. Dzienniki daią mu rożne przeznaczenia. Jego nieprzyiaciele nadaremnie rzucaią przeciw niemu rożne przed ludem potwarze. Ob. Lafayette oddała mu z corką swoią wizytę, dziękuiąc mu za przyłożenie się dawniey do uwolnienia iey męża. Jenerał Bernadotte posiada przyiaźń Buonapartego, pod ktorym we Włoszech służył. Po wyieździe Buonapartego z Egiptu, składała się iescze iego armia, podług tuteyszych pism, procz cywilnych urzędnikow, Ormianow i Grekow, z 24,000 Francuzow. Rada 500 dała jenerałom Buonaparte i Moreau wspaniały obiad. Pogłoska iakoby do Frejus 50 statkow przybyło, ktore armią naszą z Egiptu przywiozły, iest zmyślona. Konwoy z ciężką naszą artyleryą z Neapolu i Włoch od 22 żagłow, przybyły mimo ostrożności Anglikow, był powodem do tey pogłoski.

Wdowa i syn zmarłego reprezentanta Baudin, kazali w kościele S. Germana nabożeństwo pogrzebowe za niego odprawić na ktore wszyscy reprezentanci przez drukowane kartki zaproszeni byli.

Mowią na nowo, że Guillemardet, poseł nasz w Hiszpanii, iest odwołany. — Kawaler Azzara, bywszy Hiszpański poseł przy Francuzkiey rzpltey, wyiechał d. 23 z Paryża. Hiszpański admirał Mazaredo wyieżdża z tąd do Brest. Jest on z Bilbao rodem. Xżę Ossuna, maiący przeszło 3 mill. fr. rocznego dochodu i będący po-

cząłkowo do Wiednia przeznaczony, musi teraz do Hiszpanii powrocić.

Mowią, że Berthier iest na ministra woiennego, a Monge na ministra wewnętrznego przeznaczony.

Szuanie, którzy nie dawno Mans wzięli, zostali podług doniesienia ciału prawodawczemu, przez jenerałow Digonet i Gillet przy Silly i Pare pobitemi i rozproszonemi, utraciwszy 1 a podług drugich 8 armat. Angers zostało w stanie oblężenia ogłoszone. Wielu szuanow, z któremi woyna wkrótce zakończoną będzie, woleli się potopić niż dostać się w ręce republikanow.

Okręt z 250 żołnierzami i 20 officyerami, bywszego Francuzkiego garnizonu w Korfu, został od Algierskiego korsarza schwytany i do Algieru przyprowadzony; lecz Dey Algierski kazał go natychmiast nietykanym wypuścić.

Noel, bywszy nasz poseł w Hadze, iest drugim szefem kancellaryi w wydziale ministra wewnętrznego. Bywszy Cysalpiński dyrektor Sopranzi przybył do Paryża.

W Bordeau i innych naszych portach z przyczyny maiącego nastąpić wypłynienia naszey Bresteńskiey flotty, włożono embarga na okręty.

Nieiaki Calais oznaymił tu, iż wynalazł sztukę łatania. W tych dniach czynił doświadczenie. Puścił się z wysokiego na 80 stop balkonu, lecz zamiast lecenia, upadł wprost na ziemię. Wynalazek swoy przypłacił rozbiciem nosa i pozbyciem się zębow.

Rada 500, którey Lucyan Buonaparte prezyduie, dekretowała d. 24, że nasze liniowe okręty, fregaty i korwety maią nadal dostawać nazwiska dysteągwuiących się obywateli Francuzkich. Wydatki marynarki na rok 8 postanowiono 82 milliony zamiast 135, których minister marynarki żądał. — Rada starszych odrzuciła d. 24 rezolucyą przeznaczaiącą karę śmierci przeciw dyrektorom &c. którzyby przy negocyacyi pokoiu cokolwiek przeciw całości rzeczypospolitey i teraźnieyszym iey granicom proponowali lub układali.

Z Frankfortu d. 29 Października.

Jenerał adiutant Gauthier i jenerał Roger pokazali się byli d. 26 przy zmierzchu przed naszemi bramami w 300 iazdy Francuzkiey i chcieli do miasta wniyść. Gdy przed ich oczyma podniesiono mosty, posłali list do miasta od kommenderuiącego jenerała Lecourbe z Manheimu, w którym żąda 600,000 fr. 6000 par trzewikow i 2000 łokci sukna w sposobie pożyczki dla rzeczypospolitey. Rada zgromadziła się zaraz na sessyą nadzwyczayną, na którey postanowiła przełożyć Francuzkiemu jenerałowi na pismie niedostatek miasta i uznaną przez rząd Francuzki iego neutralność, nadto, iż ostatnie siły dochodow miasta jenerałowi Baraguey d'Hilliers poświęcone zostały. Dwoch senatorow zaniosło Francuzkim jenerałom ten list, lecz ci oświadczyli, że maią rozkaz w przeciwnym razie wziąść 20 zakładnikow. Deputowani czynili im nayżywsze przełożenia, które przecię nazaiutrz skutkowały, gdyż do odpowiedzi kommenderuiącego jenerała cofnęły się wczoray Francuzkie woyska z Höchst do Moguncyi nazad. Oba officyerowie, którzy w domu zaiezdnym pod łabędziem stali, opuścili miasto ukontentowani i życzyli miastu aby do kommenderuiącego jenerała deputacyą wysła-

ło. Spodziewamy się także, iż przyydzie z głowney kwatery zupełne nas uwolnienie od rekwizycyi. Przed bramą Sachsenhausen stoi teraz pikieta Szeklera Husarow.

Z Hagi d. 29. Października

Wiadomości z połnocney Hollandyi potwierdzaią ciągłe ambarkowanie się Angielskich woysk. Rossyyskie nie są ieszcze ambarkowane, gdyż zapewne oczekuią na instrukcye z Anglii względem dalszego ich przeznaczenia. Anglicy zaambarkowali dotąd około 7000 ludzi, w liczbie których znayduie się iazda i artylerya. 1500 koni artyleryczny.h i od bagażow przedali publicznie w rożnych mieysсach Polder i Zyp, których większą część nasz rząd zakupić kazał.

Wczoray odebrał nasz dyrektoryat od Jenerała Brune list pod d. 25 t. m. w którym donosi: 1) iż na iego żądanie reprezentant Gerisma, i brat iego, którzy się z Fryslandyi do Amsterdamu udali, i z statkiem na którym płynęli w Angielską niewolą zabranemi byli, bez okupu wydanemi zostali; 2) iż żądał od Xcia Jorku wolnego łowu i żeglugi dla rybakow na Suderse, tak iak iuż na połnocnym morzu pozwolone zostało, lecz odpowiedź została ieszcze odłożona, poki nie zasięgnie w tey mierze wiadomości od admirała Mitchell; 3) iż d. 24 przybyła flotte admirała Dixon do Texel z wielką liczbą przewozowych statkow dla zabrania woysk, które zapewne przed 1 listopada opuszczą w większey części rzpltą."

Jenerał Brune znayduie się od d. 15 w Amsterdamie, gdzie od municypalności na wielką ucztę był zaproszony. Jenerał Gouvion kommenderuie w czasie iego niebytnosci armią.

Gdy koszta na obronę oyczyzny w czasie wylądowania Angielskiego są niezmiernie wielkie, potrzeba przeto zapełnić znowu kassy z których gotowe pieniądze zostały wzięte. Ciało prawodawcze postanowiło na ten koniec nowy podatek, to iest ci, na których w przeszłym roku nałożono podwoyną kontrybucyą na ich maiątek i dochody, muszą prócz tego zapłacić natychmiast po 1 od sta.

Werbuią tu znowu mocno: płacą po 10 czer. zł. na rękę, a temu co dostawi rekruta 3 czer. zł. — Z Wezel donoszą, iż pogłoska iakoby rożne Pruskie regimenta odebrały znowu rozkaz udania się w te okolice, iest zmyślona. Xżę Jorku zamyślał d. 1 listopada z kapitanem Popham do Anglii odpłynąć. Liczba do zaambarkowania się Rossyyskich woysk iest na 14, 700 głow podana.

Z Genui d. 12. Października.

Dyrektoryat nasz wydał przedwczorem wyrok, którym nakazuie wszystkim cudzoziemcom oddalić się w przeciągu 6 dni z gruntu rzeczypospolitey Liguryyskiey, a w 48 z miasta środkowego. Nie wyłącza w nim tylko osoby zamieszkałe od roku i żyiące od 6 miesięcy z swego przemysłu. Zbyteczny niedostatek żywności był do tego powodem. Wielu członkow rady 60 wdaie się za patryotami tu zbiegłemi. Rozumieią, iż wyrok ten będzie złagodzony.

Z Bruxelli d. 24. Października.

Woyska będące w marszu z Luxemburga i Metz do Hollandyi, dostały przeciwny rozkaz, udadzą się nad Ren, gdzie zapewne i reszta posiłkow poydzie, które były do Batawskiey armii przeznaczone.

DODATEK

DO Nru 92.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 17. Listopada 1799.

Z Stuttgardu d. 25. Październik.

Wiadomości, ktore mamy o położeniu armiow Cesarskiey i Rossyyskiey nad Renem, mieszczą w sobie, że głowna kwatera Arcy Xcia Karola znayduie się zawsze w Donaueschingen, że większa część woysk iego stoi obozami przy Hufingen i Villingen; iednak wysłał z Hufingen korpus woyska ku Schafhausen dla zastąpienia Rossyanow, którzy odciągnęli dla złączenia się z F. M. Xęciem Suwarowem w Lindau. Nie wiadomo iesz cze, kiedy armia Rossyyska wniydzie znowu do Voralbergu i Gryzonow, gdzie Austryacy pod jenerałem Nauendorf zostali zmocnionemi kontyngensem Bawarskim.

Ostatnie listy z okolic Heilbron donoszą, iż kolumna Frao uzow, znayduiąca się w Bruchsal, była d. 22 zmocniona 200 ludzi. Kolomna w Sinsheim stoiąca znaczne odebrała posiłki, i wysiała oddział od 500 ludzi przez Wolbstadt do Wimpfen, lecz za zbliżeniem się licznego korpusu iazdy Austryackiey, złożoney z Szeklera huzarow, kiryssierow Anspach i Arcy Xcia Franciszka, i korpusu Bawarskiey piechoty, z Furfeld przybyłey, cofnął się do Wolbstadt. Dwa regimenta kirysserow Cesarza i Arcy Xcia Alberta przechodziły wczoray rano tędy, idąc do Vahingen. — Przedwczorem słyszano od Filipsburga mocne strzelanie z armat.

Z Strasburga d. 26. Października.

Pomimo wyroku dyrektoryatu Helweckiego, zakazuiącego wchodzić w negocyacye, względem nakazaney pożyczki przez jenerała Massenę, miasto Zurich ułożyło się w tey mierze, i zapłaciło część summy która na niego była nałożona. Jenerał Massena wydał potym odezwę do swey armii, w którey oświadcza, że było iego zamysłem wypłacić officyerom za 3 dekady, a żołnierzom za 2 zaległy żołd, że na ten koniec żądał od miast Bazylei, Zurich i St. Gal pożyczki, że dwa ostatnie odpowiedziały iego życzeniom, lecz pierwsze wymowiło się wyrokiem dyrektoryatu Helweckiego, który mu zakazał w wszelką w tey mierze wchodzić mowę, że łatwo iest poznać autora tego środka, którego skut-

kom powaga armii powinna teraz zapobiedź.

Od brzegow Menu d. 29. Października.

Listy z Frankfortu ogłaszaią wielką trwogę względem handlu tamteyszego. Wielki dom handlowy braci Bernhard przestał płacić, a dom Bethmenna w Londynie syna bankiera Frankforckiego, a razem i kompanisty zupełnie zbankrutował. — Z Hiszpanii donoszą, iż flotta ziednoczona w Brest leżąca, ma przedsięwziąść wyprawę przeciw W. Brytanii, a inna flotta w Ferrol i Kadix będąca, połączona z wielu okrętami Francuzkiemi ma popłynąć na morze srzodziemne.

Podług rapportow z głowney kwatery Rossyyskiey w Lindau pod dniem 22 woyska Rossyyskie pod dowodztwem Suwarowa podzieliły się na dwa korpusy, z których ieden iest pod kommendą jen. Rosemberg, drugi pod jenerałem Derfelden. — Z Manheimu pod dniem 28 donoszą, iż pozycye Francuzow żadney odmiany nie poniosły, procz, iż po zaięciu Bruchsal, Francuzi nieco naprzod posunęli się.

W *Peterzburgu* przeznaczaią kardynała Ruffo na Papieża z przyłączoną uwagą, iż właśnie doszedł kanonicznego wieku lat 55.

DONIESIENIA.

Ze strony C. K. Sandomirskiego urzędu cyrkularnego podaie się do wiadomości, że termin arendy skorowego w Krol. mieście Sandomierzu ostatniego grudnia 1799 kończy się, a licytacya tego podatku 20go listopada t. r. w Sandomirskiey kancellaryi cyrkularney o godzinie 9tey zrana dla wypuszczenia onegoż znowu w arendę na rok ieden od 1go stycznia do ostatniego grudnia 1800 odprawiona, za cenę zaś pierwszą tegoroczna summa arendowna, 1911 zł. tyn wynosząca podana będzie.

Na ktorą licytacyą zatym chęć arendowania maiących z tym dokładem zaprasza się, iż warunki arendowne, w tegorocznym kontrakcie wyrażone, tu ieszcze przed licytacyą przeyrzeć mogą, i z kaucyą przyiąć się daiącą, tudzież zakładem ćwierćroczną ratę arendowną wynoszącym na terminie licytacyynym stawić się maią.

W Sandomirzu na dniu 31 Października 1799.

C. K. Sąd występki karzący Krakowski ninieyszym obwieszczeniem publicznie każdego zawiadomia: iż gdy Piotr Dąbrowski, stanu iak się wnosi szlacheckiego, we wsi Gorna Brzyczyna nazywaiącey się w cyrkule Myślenickim Galicyi Wschodniey leżącey zrodzony, i części teyże wsi względnie innych sukcessorow bydź się okazuiący współdziedzic, w ostatku we wsi Radgość cyrkułu Tarnowskiego mieszkaiący, o występek rozboystwa na 6 osobach wraz z innemi współdobranemi w karczmie Tomaszkowskiey cyrkule Bocheńskim Galicyi Wschodniey stoiącey, w nocy z dnia 31 Marca na dzień 1 miesiąca kwietnia roku teraz bieżącego dopełniony przed tuteyszym C. K. kryminalnym sądem zostaie zaskarżonym.

Przeto rzeczony Piotr Dąbrowski do osobistego w tymże sądzie występki karzącym stawienia się, a to w przeciągu 60 dni czasu od dnia ogłoszenia ninieyszego obwieszczenia rachować się maiących, w zamiarze oczyszczenia się z zadanego mu tego występku ninieyszemi zapozywa się. Dan w Krakowie d. 15 Listopada 1799.

Jan Stefan Stranski, sędzia kryminalny.
Michał Dutkiewicz, assessor.
Ignacy Łabaiewski, assessor.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyk-

tem Joachymowi i Salomei Cebulskim małżonkom i Panu Bogusławowi Stokowskiemu, że Kazimierz Swiderski z Kiełkowa cyrkulu Radomskiego u Sądow tych, o zapłacenie summy 6000 zł. pol., załobę na nich podał i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie obżałowani zostaią, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduią się, onymże małżonkom Cebulskim i Stokowskiemu adwokata tuteyszego Zarzeckiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten podług przepisu ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie, oni przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się, ażeby dnia 21 Stycznia 1800 roku o godzinie 9 zrana sami stanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczenemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie Patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili i podług przepisu tych srodkow prawa używali, które do poparcia tey sprawy za nayskutecznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikować mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Jozef: de Nikorowicz.
Olechowski.
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 12 Październ. 1799.
Weinmann.

Z mocy Rezolucyi Magistratu Miasta Kazimierza pod dniem 2 listopada roku bieżącego zapadłey, uwiadomia się publiczność, iż dnia 6 miesiąca grudnia 1799 roku odbywać się będzie publiczna licytacya za gotowe pieniądze kamienicy Szymona Sikorskiego tu w Kazimierzu pod N-em 91 w ulicy Szewskiey sytuowaney; życzący sobie tey zalicytowania, maią sie na tymże samym terminie o godzinie 9 z rana w Ratuszu Kazimierskim, z zaopatrzeniem się kaucyi czer, zł. 30 znaydować.

Szymon Rotkiewicz.
Maciey Mączeński

Per Cæs. Regum Forum nobil. Lubl. provinciale, medio præsentis edicti notum redditur, licitationem bonorum Charlenz & Grabianowice in circulo Lublinensi sitorum, & Mficorum Dominici, & Chatharinæ de Jezierskie conjugum Radeckich, nec non Joanne Jezierska propriorum ad Instantiam Joannis Weber mercatoris Lublinensis creditoris Radeckiani in summa 48,000 fl. pol. tum pluralitatis reliquorum creditorum abhinc decretam esse, in ordine itaque assumendæ hujusce ad expensas creditorum licitationis diem 17 Xbris a. c. hora 10 matutina præfixam haberi, qua die quæstionis Bona plus offerenti disvendentur, omnes igitur emendi cupidi pro eadem die & hora adcitantur, cæterum cuivis emendi cupido reliquitur, conditiones licitationis, actum æstimationis, & inventaria in gremiali registratura inspicere. Datum Lublini. die 24 Septembris 1799.

Ig. *Pietruski.*
Gruszecki.
Reinheim.

Ex Consilio Cæs. Regii Fori Nobil. Lublinensis Galicie Occident.
Gangel.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią niniejszym Edyktem: iż na żądanie deputacyi wierzycielow licytacya publiczna, dobr Zbigały do massy zadłużoney niegdy Wincentego Chwaliboga należących w summie 25,091 złotych Reńskich 59¾ kr. sądownie oszacowanych, pozwolona została, i do odprawienia teyże licytacyi dzień 21 grudnia r. b. na godzinę 9 zrana iest przeznaczony, iako też że przez deputacyą wierzycielow następuiące warunki są ustanowione:

1.) Ażeby każdy do kupna tych dobr ubiegaiący się zaraz przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część szacunku iako rękoymią w gotowiznie złożył, i inaczey do licytacyi nie był przypuszczony.

2) Z przyszłemu tych dobr nabywcy wolny się zostawuie wybor, albo zaraz po licytacyi szacunek dobr do depozytu sądowego złożyć, albo massę przez dostateczną kauzyą, o ustąpić maiącym zas. okazieniu wierzycielow zabespieczyć, tym czasem zaś od resztuiącego nad rękoymią szacunku na rzecz massy prowizyą po 5 od sta opłacać, w ktorym przypadku.

3) Przyszły tych dobr prawem licytacyi nabywca, odtrąciwszy summy wyderkaff we przy dobrach zostawać maiące, zaraz po nastąpionym dekrecie kollokacyynym czyli pierwszeństwa i po zapadłey repartycyi, z resztuiącego szacunku każdemu wierzycielowi w porządku klassyfikacyi w gotowiznie zadosyć uczynić, albo z wierzycielami w tey mierze ugodzić się obowiązany będzie; a to pod przepadkiem rękoymi, i powtorną dobr rzeczonych licytacyą z iego szkodą i iego kosztem nastąpić maiącą.

Życzący sobie przeto tych dobr nabydź niechay się wyznaczonego dnia i godziny w C. K. Sądach szlacheckich Krakowskich znayduią. Wolno się im nakoniec zostawuie przeyźrzyć sobie wprzod w sądowey registraturze dobr rzeczonych detaksacyą. W Krakowie dnia 28 Octobra 1799.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef: Eques a Cronenfels.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey
Elsner.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey wiadomo czynią wszystkim opiekunom, zastępcom czyli kuratorom i administratorom Mass iakichkolwiek: że dla ułatwienia pracy przy zdawaniu tuteyszey Instancyi pupilarney i sądowey rachunkow, i celem iednostaynosci w tychże rachunkach zachowania, Formularze i Tabelle są ułożone. Każdemu tedy pod iurysdykcyą tuteyszych C. K. sądow szlacheckich zostaiącemu opiekunowi, kuratorowi lub administratorowi wolno będzie, kopiie formularzow tych w tuteyszey Registraturze wyiąć sobie, a to tym końcem, ażeby odiąd rachunki podług nich składać starali się. W Krakowie dnia 12 Sierpnia 1799.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Kronenfel,
J. Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Crakowskich
Galicyi Zachodniey.
Elsner.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Domino Petro Borzęcki Bonorum Minsk Hæredi, Medio præsentis edicti hisce insinuatur, quod nimirum Martea Richard ejusque Societas Mercatores Warsavienses ad Forum hocce adversus, eum in causa puncto Solutionis summæ 1100 Nrum c. s. c. Libellum porrexerint Judiciique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverint. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Grsum Dederko ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut intra 90 dies suam exceptionem porrigat vel Curatori date, si quæ forte haberet Juris sui admiaicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam Mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro ordine prosscripto Juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficatia esse judicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsi imputandas habebit Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Ign. Pietruski.
Wrabetz.
Purtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 13 Julii 1799
Gangel.